

EDUARD KUŠEN
Institut za turizam, Zagreb
eduard.kusen@iztg.hr

Primljeno: 24. 01. 2011.
Prihvaćeno: 12. 04. 2011.

MIRKO MALEZ U IVANEČKIM KALENDARIMA

Akademik Mirko Malez duboko je vezan za svoj rodni grad, Ivanščicu, ali i cijeli Ivanečki kraj. U Ivanečkim kalendarima Malez se spominje u različitom kontekstu. Spominje se među poznatim ljudima Ivanečkog kraja ili pak u prilozi bibliografiji Ivanca. Posebno su važni tekstovi koje je pisala Malezova suradnica Marija Poje također Ivančanka. U posljednjem broju objavljen je i tekst akademika Milana Heraka koji se oprostio od Mirka Maleza.

1. UVOD

Iznimno plodan i uspješan put Mirka Maleza do njegovih znanstvenih postignuća i statusa akademika, započeo je već u njegovu zavičaju, u Ivanečkom kraju. Njegove raznolike aktivnosti i pojedine akcije, koje je u zapadnom dijelu Varaždinske županije¹ provodio kao školarac i gimnazijalac, već su u to vrijeme kompletno odredile njegov životni put i profil znanstvenika. Silina njegovih unutarnjih, gotovo urođenih poriva za skupljanjem minerala (kamenja) po Ravnoj gori i Ivanščici, hvatanjem zmija otrovnica (riđovka i poskok) na Ravnoj gori i njihovo prepariranje, zavlacenjem u špilje i penjanjem na stijene spomenutih planina, te potreba za upoznavanjem istraživačkog rada Stjepana Vukovića², već

¹ Zapadni dio današnje Varaždinske županije, već je stotinjak godina prostorno i upravno definiran, kao Kotar Ivanec, kao Srez Ivanec ili pak kao (velika) Općina Ivanec. Ta je mikroregija obuhvaćala širi prostor naselja Ivanec, Lepoglave, Bednje, Donje Voće, Klenovnika, Maruševca i Radovana. Ona se je, u međuvremenu, homogenizirala te gospodarski, infrastrukturno i društveno artikulirala. U sedamdesetim i osamdesetim godinama prošlog stoljeća nastoji joj se nadjenuti i zajedničko ime Ivanečki kraj.

² Stjepan Vuković, (1905.-1974), bio je znanstveni radnik u oblasti arheologije, a posvetio se je istraživanju pretpovijesnih nalazišta na području (velike) Općine Ivanec: špilje Vindije i terena

su tada, još u Ivanečkom kraju, Maleza interdisciplinarno oblikovali kao geologa, mineraloga, speleologa, biologa, paleontologa i arheologa. Tome je zasigurno pogodovalo i pridonijelo tadašnje okruženje intelektualaca u Ivancu i Planinarsko društvo „Ivančica“ kao mjesto njihovog okupljanja i kulturno - prosvjetnog rada.

Kasnije, početkom sedamdesetih godina prošlog stoljeća, u Ivancu započinje, za tako malu sredinu, neuobičajeni izdavački poduhvat, tiskanje godišnjaka kojim se je željelo publicirati najvažnije podatke o Ivanečkom kraju. Bio je to „Ivanečki kalendar“. Kako takvi podaci nisu bili dostupni ili pripremljeni za tiskanje, to je ovaj izdavački poduhvat, prije svega, inicirao mnoga istraživanja i okupio brojne autore. Dakako, lik i djelo Mirka Maleza bili su u takvom „Ivanečkom kalendaru“ nezaobilazni.

Budući da se u međuvremenu, s vremenskim odmakom od dvadesetak do tridesetak godina, nije pisalo o fenomenu Ivanečkog kalendara to će se ovom prigodom, barem djelomično pokušati ovaj fenomen osvijetliti i razjasniti kao nastavak ivanečke društvene klime koja je tu vladala između Dva svjetska rata, a iz koje je i potekao Malezov znanstveni zametak te profiliran kasniji njegov cjelokupni rad. Stoga će se u nastavku prvo prikazati projekt Ivanečki kalendar, a zatim predstaviti tekstovi o Mirku Malezu u njemu.

Slika 1. Postrojba Ivanečke rudarske čete u Ulici akademika Mirka Maleza u Ivancu
(Foto: E. Kušen)

---

oko sela Punikvi, Draguševca i Krča kraj Cerja. Bio je kustos Prehistorijskog odjela Gradskog muzeja u Varaždinu.

2. IVANEČKI KALENDARI

Ivančani i šira javnost nisu imali mogućnosti uvida u svoju bližu i daljnju povijest. Ovo pak je bilo uzrok mišljenju da ivanečka povijest stoga i nije bila spomena vrijedna. Sumnja u ispravnost takvog stava potaknula je kasnije urednike Kalendara na traganje za ostacima starije i novije ivanečke povijesti i njihovo objavljivanje u Ivanečkim kalendarima.

Od 1974. godine do 1994. godine, s neujednačenim ritmom izlaženja, objavljeno je ukupno 9 godišta Kalendara, na ukupno 1095 bogato ilustriranih stranica (20 - 30% ilustracije) i prosječnom nakladom od oko 2000 komada po godištu. Mnogobrojni prikazi Ivanečkih kalendara u tadašnjem dnevnom tisku i periodici pozdravljali su ovaj poduhvat, s obzirom na onodobnu izdavačku, poglavito tiskarsku tehnologiju i troškove tiskanja. Sintagma „Ivanečka enciklopedija u nastavcima“, što ga je u naslovu jednog takvog prikaza objavio ugledni novinar Večernjeg lista, vjerojatno je najbliži sadržaju ovih publikacija i htijenju njihovih urednika i brojnih suradnika.

Za troškove izdavanja prvog godišta Kalendara garantirao je osobno glavni urednik, dok se za kasnija godišta osmislio novi model njegova financiranja prema kojem su radne organizacije financirale tiskanje Kalendara, ne donacijama već otkupom određenog broja ove knjige i uplatom za objavljivanje vlastitih promidžbenih poruka. Ovaj način financiranja nije imao samo ekonomsku zadaću, već i kulturno-prosvjetnu. Naime, većina radnih organizacija je otkupljivala onoliki broj Ivanečkog kalendara koliko je imala zaposlenika, a koje bi svojim zaposlenicima uručivala tijekom novogodišnje proslave na kojoj bi se okupili svi zaposlenici. Primjerice, tvornica ITAS u Ivancu, sama je otkupljivala oko 1000 primjeraka, 900 za zaposlenike, a 100 za poslovne partnere.

Glavni i odgovorni urednik svih 9 godišta Ivanečkog kalendara bio je E. Kušen, a kourednik na prva 3 i posljednja 2 godišta bio je M. Kraš, dok je na 3 središnja godišta (IK '79, IK '80 i IK '81) kourednik bio pokojni Cvjetko Šoštarić.

Nepotpisani i necitirani tekstovi u prvom godištu Kalendara izašli su iz pera oba urednika, koji do sada nisu razgraničeni, s tim da pretežiti dio ovih tekstova pripada M. Krašu. S druge strane, glavni je urednik u tom godištu, i u svim kasnijim, uvodno pisao kratka popratna objašnjenja uz svaki članak gotovo svaku crticu ili pjesmu.

Slika 2. Pregled naslovnica svih 9 godišta Ivanečkog kalendara

3. IVANEČKI KALENDARI O MIRKU MALEZU

Ivanečki kalendar je Mirku Malezu posvetio svoj prostor u 6 godišta ('74, '75, '76, '79, '86 i '94). Tekstovi i ilustracije na tu temu nisu bili strogo strukturirani i predstavljali su tematski i autorski mozaik. Slijedi prikaz po godištima.

Ivanečki kalendar '74

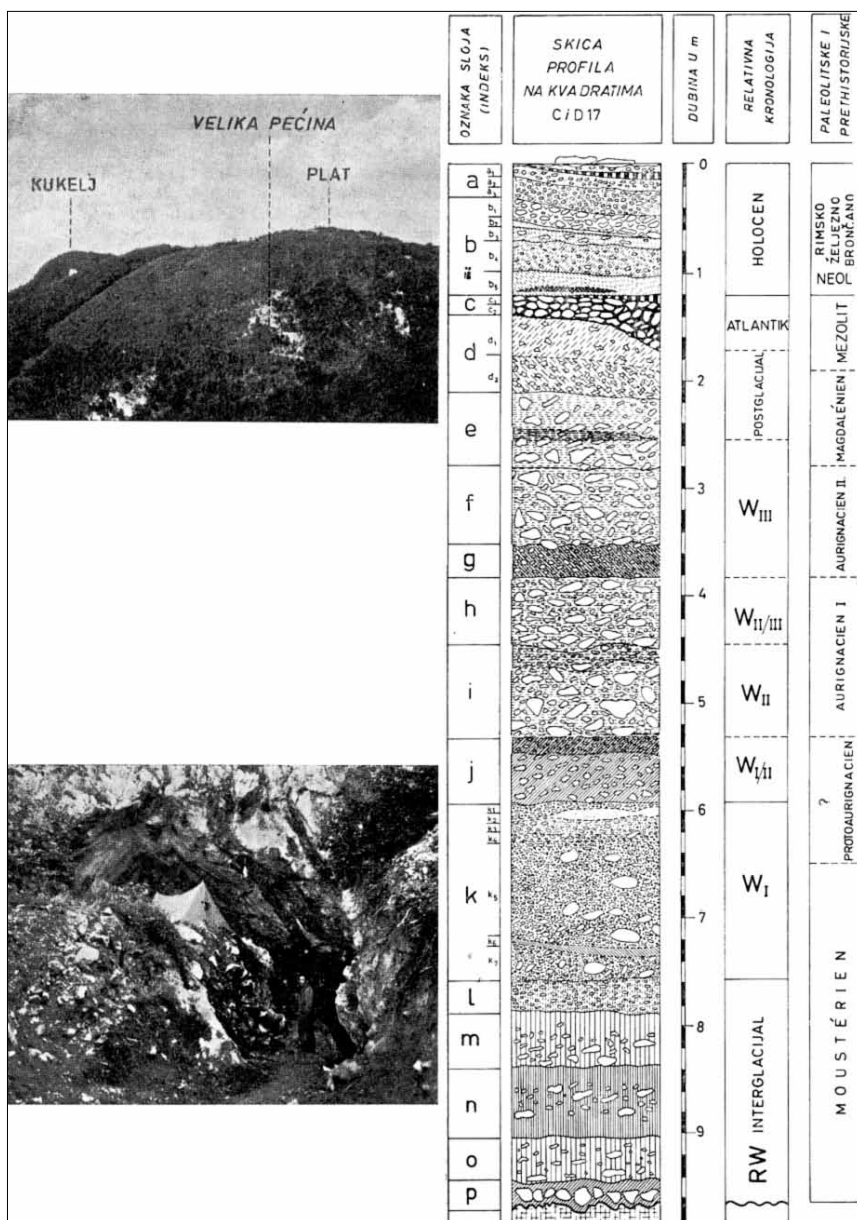
Prvo godište Ivanečkog kalendara, koji je iz tiska izašao uoči Nove godine 1974., stvaran je euforično, sve su se bitne stvari željele ugurati u njega, kao da je to njegovo prvo i posljednje godište, što i nije bilo baš tako nevjerovatno. Tako se je, u svim tim i takvim razmišljanjima i kombinacijama, našlo mjesto i za Mirka Maleza u obliku biografske natuknice u odjeljku Poznati ljudi Ivanečkog kraja, koju je tada pripremio kourednik M. Kraš. Sasvim dovoljno da se ovim putom Ivančani upoznaju s osnovnim podacima o svom bivšem sugrađaninu.

MALEZ, Mirko, paleontolog. Rođen 5. 11. 1924. u Ivancu. Danas vrši dužnost direktora Geološko-paleontološke zbirke i laboratorija za krš Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu. Za dopisnog člana Akademije izabran je 1968. godine. Doktorirao je obranom teze «Stratigrafska i paleontološka proučavanja diluvijalnog nalazišta u pećini Veternica (Medvednica)» 1963. godine. Dobitnik je Republičke nagrade «Ruđer Bošković» za naučni rad 1966. Publicirao je mnoštvo naučnih i stručnih radova, te popularno-znanstvenih članaka. Istraživao je i pisao o Hrvatskom zagorju i Ivanečkom kraju, posebno o Mačkovoju špilji na Ravnoj Gori.

Okvir 1.: Tekst o Mirku Malezu u prvom godištu Ivanečkog kalendara (str. 76)

Ivanečki kalendar '75

Prema dugoročnom planu izdavanja Kalendara, za njegovo drugo godište bila je planirana tema Paleolit (Ivanečkog kraja). Tekst je uređen kao mozaik izvođa iz radova M. Maleza i S. Vukovića koji su se odnosili na paleolitička nalazišta na području Ivanečkog kraja. Prikazana su Velika (Mačkova) pećina, špilja Vindija, nalazište kod Punikvi i nalazište kod Vuglovca. U Kalendaru se nije primjenjivao uobičajeni znanstveni instrumentarij, jer je, prema tadašnjoj uredničkoj procjeni Kalendar bio namijenjen poglavito prosječnom čitatelju, bez ambicija da bude znanstveno ili stručno glasilo, ali ipak da se grafički prikazi sačuvaju kao trajni dokumenti. S ove vremenske distance može se zaključiti da bi dobro došli podrobniji podaci o izvorima objavljenih tekstova. Veća se je pozornost pridavala grafičkim prikazima arheoloških i paleontoloških nalaza u Ivanečkom kraju pa su slikovni prikazi na ovu temu u Kalendaru i bogatije zastupljeni i tehnički pripremljeni s osobitom pažnjom.

Slika 3. Grafički prikazi istraživanja Paleolita na području (velike) Općine Ivanec (str. 110. i 111.)

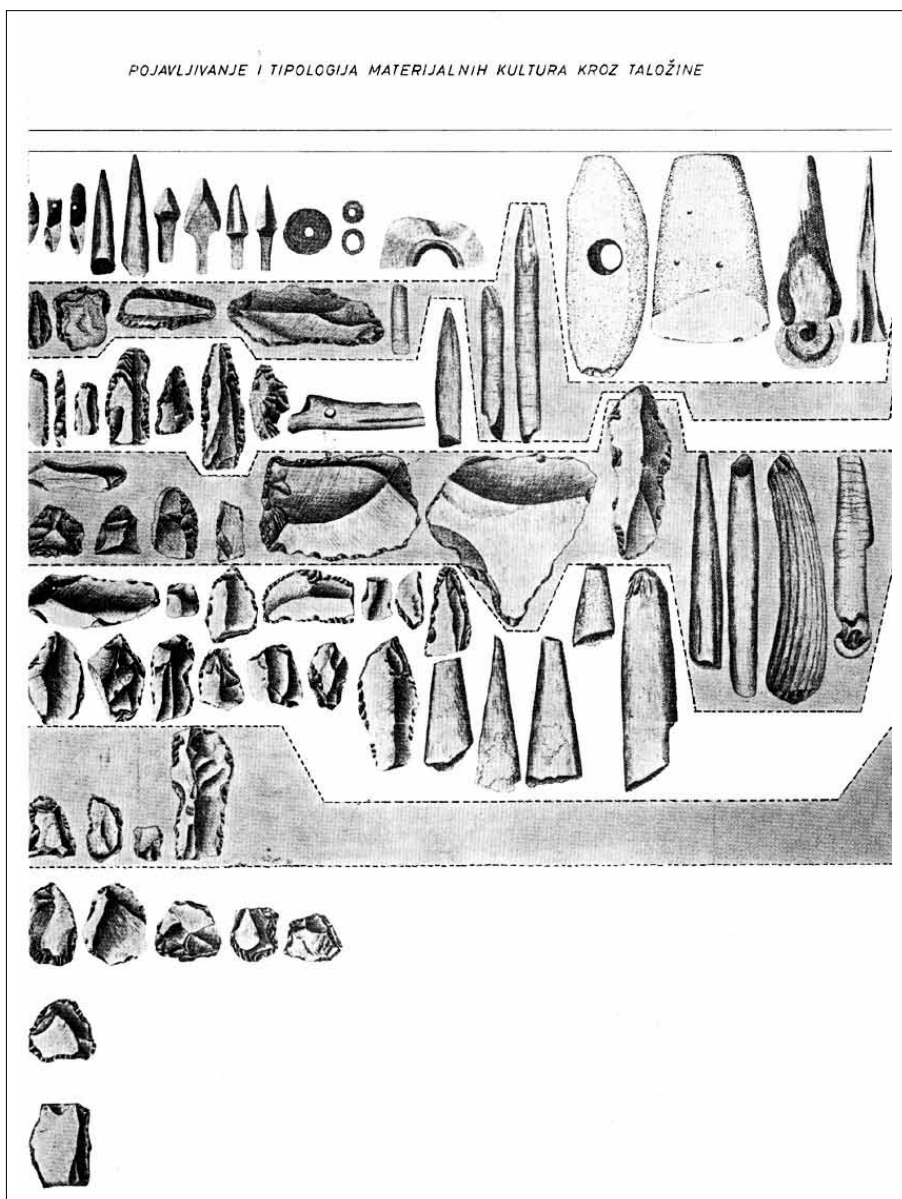
Ivanečki kalendar '76

U trećem godištu Kalendara, i ostalim, nastojalo se je pridobiti kompetentne autore da obrade zadanu temu. Pri tome je bilo bitno da su autori dobri poznavatelji struke i stanja u Ivanečkom kraju. Osobito su bili poželjni autori koji su se afirmirali u struci i da su podrijetlom iz ovog kraja.

Marija Poje, Ivančanka³ i najizravnija suradnica Mirka Maleza, emotivno vezana za Ivanečki kraj, predstavljala je idealan izbor za pisanje članka „Neolitik, prethistorija Ivanečkog kraja“. Autorica je u svom članku prikazala neolitske nalaze s 23 neolitska nalazišta u Ivanečkom kraju, od kojih se izdvajaju pećina Vindija i Velika (Mačkova) pećina te neolitska naselja Krč i Draguševac. U nastavku se citira dio njena članka koji se odnosi na rad Mirka Maleza. „(..)Veliku pećinu na Ravnoj gori istražio je Dr. Mirko Malez i otkrio vrlo bogat paleolitski i neolitski materijal. Neolitski materijal predstavljen je raznim oruđem, oružjem, nakitom i keramikom. Nađene su kamene brušene i polirane sjekire, kremenim noževi od opala, jaspisa i kalcedona, koštani šiljci raznih tipova, koštana dljetca, razni ukrasi i privjesci od probušenih životinjskih zuba, perle od brušenog kamena, kosti ili rožine(..) Pećinu Vindiju istraživali su grof Wurmbrandt, D. Hirc, D. Gorjanović-Kramberger i S. Vuković. Opsežna istraživanja, koja su sada u toku, vrši M. Malez“.

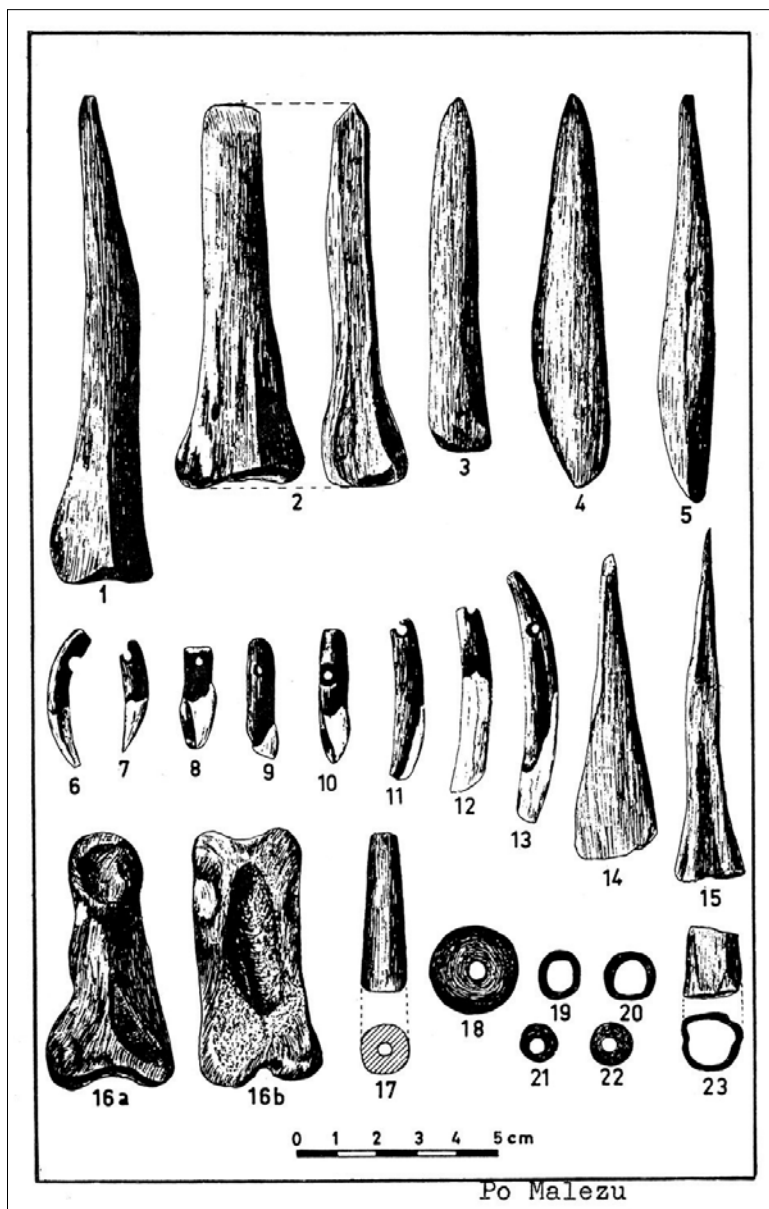
---

³ Marija Poje, (1940.-1999.), osnovnu školu je pohađala u Ivancu, a gimnaziju u Varaždinu. Po osnovnoj naobrazbi diplomirani inženjer geologije, magistrirala je, postala suradnica Zavoda za paleontologiju i geologiju kvartara, JAZU / HAZU i asistentica prof. dr. Mirka Maleza. Bila je jedna od malobrojnih stručnjakinja za školjkaše i puževe u prošlosti.

Slika 4a. Crtež pojedinih primjeraka iz neolitskih nalaza Mirka Maleza (str. 111)

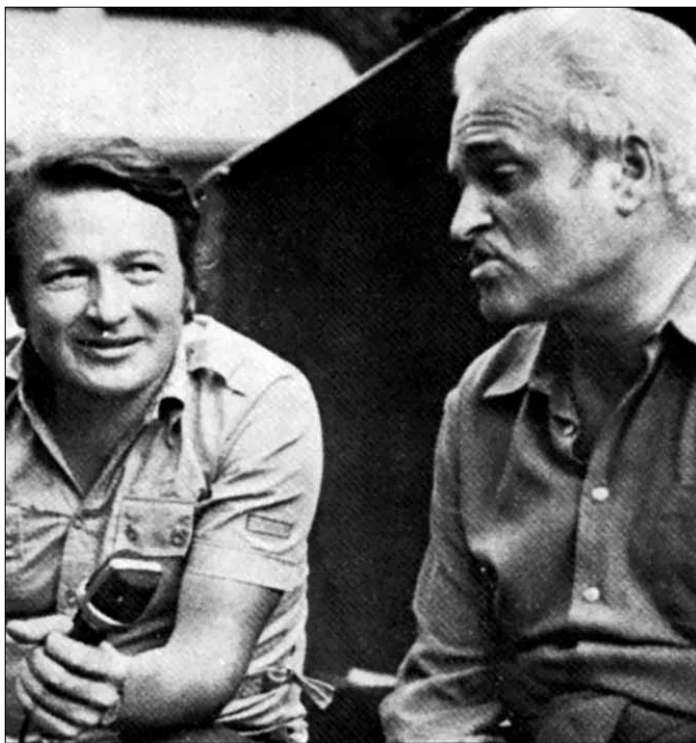

Slika 4b. Crtež pojedinih primjeraka iz neolitskih nalaza Mirka Maleza (str. 111)

Ivanečki kalendar '79

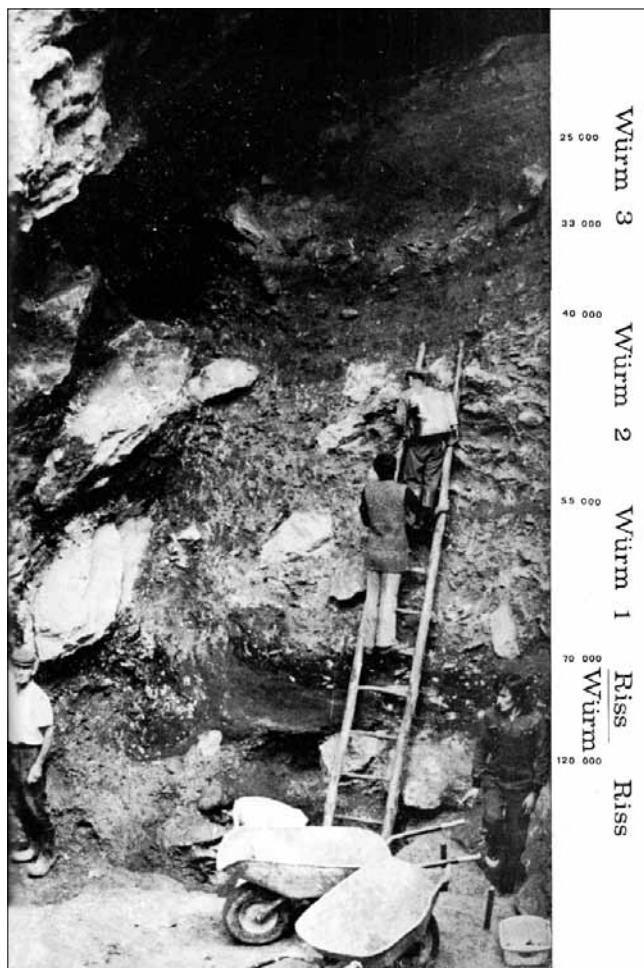
Tijekom sedamdesetih godina prošlog stoljeća, kada je Mirko Malez u špilji Vindiji vodio velike istraživačke radove, prijatelji i znatiželjnici, studenti, planinari, ljubitelji prirode i namjernici, svakog bi ljeta iz Ivanca, Varaždina i Zagreba hodočastili u mali kamp, smješten pokraj potoka Šokot podno ulaza u špilju Vindiju, kod Donje Voće. Na kraju radnog dijela dana tu se je moglo družiti i porazgovarati s Mirkom Malezom o stanju radova i planovima istraživanja.

Slika 5. Mirko Malez ispred špilje Vindije u razgovoru s novinarom, pokojnim Cvjetkom Šošarićem, kasnijim drugim kourednikom Ivanečkog kalendara (Foto: P. Jagetić), str. 63.

Tako je Malez, jednom prigodom, glavnom uredniku Ivanečkog kalendara, E. Kušenu, tijekom njegova posjeta vindijskom kampu ljeti 1978. godine, povjerio zanimljive rezultate najnovijih stratigrafskih istraživanja u špilji Vindji. Struktura otkopanog 12 m visokog profila nataložene zemlje i kamenja, koji su padali sa stropa ili unošeni u špilju tijekom posljednjih 120.000 godina, zorno „priča“ uzbudljivu priču o mijenama klime u spomenutom razdoblju na ovom području, ali i o smjenama različitih vrsta životinja koje su obitavale u ovoj špilji ovisno o navedenim klimatskim promjenama. Dakako, u najgornjim slojevima zaštićenog profila, svim tim ostacima živih bića pridružili su se i ostaci neandertalaca, a još više i Homo sapiens-a. Posebno je bio impresivan Malezov crtež opisanog profila s oznakom smjene ledenih doba. Naivnu ideju da se ovo otkriće prvo objavi u Ivanečkom kalendaru, koja je istog časa pala na um glavnom uredniku Kalendara, Malez je rezolutno odbacio. Objasnio je da se ovakva otkrića, prema određenim znanstvenim normama, trebaju prvo objaviti u odgovarajućim znanstvenim publikacijama.

Međutim, od ove se ideje u Ivanečkom kalendaru načelno nije željelo odustati pa je prihvaćena rezervna varijanta prema kojoj će Marija Poje za iduće godišće Kalendara (IK '79) napisati tekst pod naslovom „Špilja Vindija kod Donje Voće“, u kojem će se opisati Malezovi istraživački radovi na špilji, dakako s osobitim osvrtom na stratigrafske spoznaje o spomenutom profilu. Tekst će biti popraćen karakterističnom fotografijom ovog profila na kojoj će biti „letrasetom“ aplicirani pripadajući podaci o pojedinim razdobljima.

Slika 6. Zašitni profil visok oko 12 m pokazuje starost slojeva od ukupno 120.000 godina, str. 67.

Realizaciju takve ideje potpomagali su, osim Marije Poje, koja je pisala tekst, i drugi mladi suradnici Mirka Maleza koji su boravili u vindijskom kampu. Jedan od njih, tada znanstveni asistent Jakov Radovčić, za Kalendar je osigurao fotografije koje će ilustrirati ovaj tekst, a od kojih valja izdvojiti onu koja prikazuje cjeloviti otkopani zašitni profil, a na koju je nanescena vremenska skala nastanka njegovih pojedinih slojeva (slika 6.). Stjecajem okolnosti ove su fotografije objavljene bez podataka o njihovu snimatelju i objašnjenja njihova sadržaja. Stoga se koristi ova prigoda da se nakon 31 godinu objavi i nešto više podataka o ovoj slici. Naime, isti Jakov Radovčić, paleontolog, ondašnji Malezov suradnik na istra-

živanju špilje Vindije, danas je svjetski poznati i priznati znanstvenik, osobito za fenomen neandertalca, dobitnik nagrade za životno djelo Hrvatskog muzejskog društva za 2010. godinu, a njegovu najnoviju referencu predstavlja koautorstvo s arhitektom Željkom Kovačićem na Muzeju krapinskih neandertalca, koji je prije godinu dana otvoren nakon 10 godina izgradnje i opremanja. U svom pismu autoru ovog teksta (okvir 2, od 18. 01. 2011), J. Radovčić, prema sjećanju komentira spomenutu sliku zaštićenog profila u Vindiji. U ovom pismu ima nekoliko zanimljivih detalja iz kojih se može zaključiti: da je fotografija snimljena krajem srpnja 1978. godine, da je najvjerojatnije autor fotografije sam Malez jer se na njoj prikazuju radovi (vlaženje površine zaštićenog profila) koji prethode fotografiranju rezultata istraživačkih radova na terenu te da je tadašnja kronološka atribucija o starosti slojeva kasnije vrlo malo korigirana. Nadalje, u donjem desnom dijelu fotografije nalazi se sam Radovčić, a ovdje se spominju i konkretna imena radnika koji su pomagali pri istraživanju te postupak vlaženja profila prije dokumentarnog fotografiranja.

Kao prvo, taj snimak me je strašno razveselio ali teško ću odgovoriti na sva postavljena pitanja... Jasno je da je snimak napravljen u fazi završnih iskopavanja, kraj srpnja ili sami početak 1979. godine kada je profesor Malez obično, nakon detaljnog čišćenja geoloških profila, obično snimao niz fotografija. Nisam siguran da je to baš njegov snimak jer bi on obično u kadar postavio jednoga čovjeka kao „mjerilo“ dimenzija odnosnoga profila, veličine špilje ili snimanog objekta. Snimak zasigurno nije moj jer sam ja u kadru, kao što i pretpostavljate: u desnom, donjem kutu. Snimak je napravljen pri špricanju (korištena je vinogradarska šprica i njen fini, raspršujući mlaz) kojim se osvježavao geološki profil da bi se bolje razaznavala prirodna, ne suha, boja pojedinih sedimenata i slojeva. Na ljestvama se, pretpostavljam nalazi jedan od radnika pri iskopavanjima, prezimenom Krček, a rad – možda - nadgleda naša Marija Poje ili pak netko drugi, nisam siguran. U donjem kutu sa cigaretom je također radnik s iskopavanja, vjerujem Stjepan Medenjak. (*Vlasnik snimka bio je – op. ur.*) Malezov zavod, jasno, bio je Zavod za paleontologiju i geologiju kvartara, tadašnje JAZU. Ono što me je osobito sada razveselilo je kronološka atribucija odnosnih slojeva Vindije. Vidljivo je da smo, uz manje naknadne korekcije, već tada imali prilično jasne pojmove o starosti pojedinih slojeva u Vindiji(...) Jakov Radovčić, *Zagreb, 18. 01. 2011.*

Okvir 2. Najnoviji komentar J. Radovčića prethodne slike 6. na kojoj je u Ivanečkom kalendaru '89 prikazana fotografija zaštitnog profila u špilji Vindiji.

U tekstu „Špilja Vindija kod Donje voće“ Marije Poje, objavljenom u Ivanečkom kalendaru '79, dano je nekoliko općih podataka, primjerice topografski i geografski podaci o špilji, podatak da je špilju početkom 19. stoljeća posjetio Ivan Kukuljević-Sakcinski, zatim tko su bili njeni istraživači te da su opsežni istraživački radovi u Vindiji započeli 1974. godine. Objasnen je mehanizam promjena klimatskih uvjeta te njihove posljedične veze sa sedimentima u samoj špilji. Posebna pozornost posvećena je životinjskim vrstama koje su se izmjenjivale u špilji: hladnodobne, u vrijeme nastupanja glacijala – snježni zec, alpski svizac, crveni alpski vuk, polarna lisica, žderonja, vunasti nosorog, sob, sjevernoeuropski los, divokoza, kozorog, saiga antilopa, močvarna snježna jarebica, alpska snježna jarebica i najbrojnije zastupljeni pećinski medvjed, a toplodobne, nastupom toplih klimatskih prilika su – smeđi medvjed, pećinska hijena, leopard-pantera, pećinski lav, toplodobni nosorog, golemi jelen, obični jelen, srna i divlje govedo. Sadržaj materijalnih kultura u Vindiji je vrlo bogat i obuhvaća paleolitik, mezolitik, neolitik te brončano, željezno i rimsko doba. Ipak najveće zanimanje pobuđuju brojni nalazi ostataka praljudi. Predstoje opsežna istraživanja neandetalaca koji su živjeli u ovoj špilji.

Slika 7. Ulaz u špilju Vindiju i autorica članka, Marija Poje na terenskom istraživanju 1978. godine (Foto: C. Šoštarić), str. 68.

Ivanečki kalendar '86

Novinar I. Knežević je u ovom godištu Kalendara objavio dio odgovora Mirka Maleza, koje je on dao u jednom intervjuu na Radio Ivancu. Zapravo, nema senzacionalnih otkrića već se radi o obogaćivanju sličnih nalaza koji su bili otkriveni prošlih godina. Radi se o produbljivanju ranijih saznanja.

Ivanečki kalendar '94

Akademik Mirko Malez je umro 1990. godine, četiri godine prije objavljivanja devetog, posljednjeg godišta Ivanečkog kalendara. Stoga je u tom godištu objavljen prigodni tekst, u spomen Mirku Malezu (1924.-1990.) koji je napisao akademik Milan Herak. Osim toga, u tom je godištu objavljen i tekst arheologinje Marine Šimek⁴ pod naslovom Vindija se zaštićuje, koji se okreće budućim akcijama, budućnosti prezentacije rezultata Malezovih istraživanja u špilji Vindiji.

Vrijeme velikih istraživanja je prošlo, ostalo je vrijedno kulturno dobro koje valja zaštititi, u njemu se je prepoznao vrijedan turistički potencijal kojeg valja kreativno vrednovati i za potrebe kulturnog turizma oblikovati u skupocjeni kulturni turistički proizvod. Autorica prikazuje i objašnjava turističku privlačnost špilje Vindije i njenog okoliša te predstavlja projekt „Zaštita i prezentacija špilje Vindije“, kojeg je izradila kompetentna interdisciplinarna ekipa stručnjaka. To je uvod u jednu novu temu. Za početak je u blizini Vindije izgrađeno parkiralište i na putu do nje podignut slavoluk dobrodošlice turistima, a na samoj špilji izvršena privremena zaštita.

4. ZAKLJUČAK

Iako tekstovi koji spominju akademika Mirka Maleza u Ivanečkim kalendarima nemaju osobite važnosti za znanost, oni imaju veliku lokalnu važnost za popularizaciju znanosti vezane uz Malezova istraživanja u ovom kraju. Valja podsjetiti da je Ivanečki kalendar distribuiran u cca 2000 primjeraka po godištu, pretežito lokalnom stanovništvu prosječne naobrazbe i da je svaki primjerak pročitalo 5 ljudi. Dakle, ukupno je oko 10000 ljudi ivanečkog kraja bilo upoznato s Malezovim radom.

---

⁴ Marina Šimek, arheolog, voditeljica arheološkog odjela Gradskog muzeja Varaždin.

Slika 8. Put prema ulazu u špilju Vindiju, 2010. (Foto: E. Kušen)

LITERATURA

1. Herak, M. (1994) Mirko Malez, Ivanečki kalendar '94, TIVA - Tiskara Varaždin d.d. Varaždin, Ivanec, str. 108-109.
2. Ivanečki kalendar '74 (1974) ur. M. Kraš i E. Kušen, Novinsko izdavačko i štamparsko poduzeće Varaždin, Varaždin.
3. Ivanečki kalendar '75 (1975) ur. M. Kraš i E. Kušen, Novinsko izdavačko i štamparsko poduzeće Varaždin, Varaždin.
4. Ivanečki kalendar '76 (1976) ur. M. Kraš i E. Kušen, Novinsko izdavačko i štamparsko poduzeće Varaždin, Varaždin.
5. Ivanečki kalendar '77 (1977) ur. E. Kušen, Novinsko izdavačko i štamparsko poduzeće Varaždin, Ivanec.
6. Ivanečki kalendar '79 (1979) ur. E. Kušen i C. Šoštarić, Novinsko izdavačko i štamparsko poduzeće Varaždin, Ivanec.
7. Ivanečki kalendar '80 (1975) ur. E. Kušen i C. Šoštarić, Novinsko izdavačka i štamparska radna organizacija Varaždin, Varaždin.
8. Ivanečki kalendar '81 (1981) ur. E. Kušen i C. Šoštarić, Novinsko izdavačka i štamparska radna organizacija Varaždin, Ivanec.
9. Ivanečki kalendar '86 (1986) ur. M. Kraš i E. Kušen, NIŠRO „Varaždin“ Varaždin, Ivanec.

10. Ivanečki kalendar '94 (1994) ur. M. Kraš i E. Kušen, TIVA – Tiskara Varaždin d.d. Varaždin, Ivanec.
11. Knežević, I. (1986) istraživanja u špilji Vindiji, Ivanečki kalendar '86, NIŠRO „Varaždin“, Varaždin, Ivanec str. 77. - 78.
12. Kraš, M. (1974) Poznati ljudi Ivanečkog kraja, Ivanečki kalendar '74, Novinsko izdavačko i štamparsko poduzeće Varaždin, Varaždin, str. 75. - 77.
13. Poje, M. (1976) Neolitik, prehistorija Ivanečkog kraja, Ivanečki kalendar '76, Novinsko izdavačko i štamparsko poduzeće Varaždin, Varaždin, str.106. - 112.
14. Poje, M. (1979) Špilja Vindija kod Donje Voće, Ivanečki kalendar '79, Novinsko izdavačko i štamparsko poduzeće Varaždin, Varaždin, str. 63. - 69.
15. Šimek, M. (1994) Vindija se zaštićuje, Ivanečki kalendar '94, TIVA – Tiskara Varaždin d.d. Varaždin, Ivanec, str. 94. - 97.

SAŽETAK

MIRKO MALEZ U IVANEČKIM KALENDARIMA

Akademik Mirko Malez, ne samo što je rođen u Ivancu, on je kao čovjek, osobito planinar i zaljubljenik u prirodu, bio duboko vezan uz Ivanec i Ivanščicu, ali i uz cijeli Ivanečki kraj. Ivančani su mu to podjednako vraćali, jednom, zastupljenošću u nekoliko godišta Ivanečkog kalendara, a poslije njegove smrti i dodjelom njegova imena jednoj od četiri ulice ivanečkog cestovnog križa, onog što vodi od gradskog središta prema Lepoglavi.

U Ivanečkim kalendarima, svojevremenoj „ivanečkoj enciklopediji u nastavcima“, on se spominje u različitom kontekstu. Spominje se među poznatim ljudima Ivanečkog kraja ili pak u priložima bibliografiji Ivanca. Nezaobilazan je u objavljenim temama Paleolit, Neolit i špilja Vindija. Posebno valja ukazati na tekstove koje je pisala Malezova suradnica, pokojna Marija Poje, također Ivančanka. Na kraju, Ivanečki kalendar se u svom posljednjem godištu oprostio od Mirka Maleza tekstom uvaženog akademika Milana Heraka.

Ključne riječi: Mirko Malez; Ivanec; kalendar.

SUMMARY

MIRKO MALEZ IN IVANEC CALENDARS

The academician Mirko Malez was not only born in Ivanec, but as a mountaineer and lover of nature, he was deeply attached to Ivanec and Ivanščica, and to the entire area of Ivanec. In return, Ivanec included him in several volumes of Ivanec calendar. After his death, his name was assigned to one of four streets of Ivanec cross road, the one which leads from the centre of town to Lepoglava.

In Ivanec calendars, a kind of „encyclopedia of Ivanec“ he is mentioned in a different context, i.e. among the famous people of the area of Ivanec as well as in the Annexes to the bibliography of Ivanec. He is inevitable as the author of numerous papers on Paleolithic, Neolithic and Vindija Cave. Special attention should also be paid to the articles of deceased Marija Poje, his collaborator and native of Ivanec as well. Finally, Ivanec calendar bid the last goodbye to Mirko Malez with the paper of distinguished academician Milan Herak.

Key words: Mirko Malez; Ivanec; calendar.